

– a Francia Köztársaság elmulasztotta az EK 43. és 49. cikkek alapján fennálló kötelezettségei teljesítését, és kötelezze a Francia Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A más tagállamokban letelepedett, és hasonló feltételek mellett kiadott engedéllyel a székhelyük szerinti tagállamban nem rendelkező szolgáltatókra irányadó engedélyezési rendszer a Franciaországban letelepedett szolgáltatók esetén alkalmazandó rendszer tisztán mechanikus alkalmazását jelenti, és egyáltalán nem veszi figyelembe a székhely szerinti tagállamban már nyújtott igazolásokat és biztosítékokat. A francia engedélyezési rendszer ilyen körülmények közötti alkalmazása meghaladja azt a mértéket, ami szükséges az érintett művészek érdekeinek védelméhez. Másrészt a művészeti ügynökségek tevékenységének a művészek szükségletei szerinti jelentőségét feltételként meghatározó szabály az engedélyek kiadásának és visszavonásának hatáskörével rendelkező *Ministre du travail* (munkaügyi miniszter) részére teljes mértékben diszkrecionális jogkörrel bízik arra, hogy kizárjon egy külföldi szolgáltatót arra hivatkozva, hogy elegendő engedéllyel rendelkező francia ügynökség működik Franciaországban.

A szolgáltatások szabad mozgása korlátozásának minősül az olyan művészek munkavállalói jogállásának vélelmezése, akik a lakóhelyük szerinti tagállamban – ahol rendszeresen nyújtanak hasonló szolgáltatásokat – letelepedett szolgáltatóknak minősülnek, mivel tiltja vagy zavarja a más tagállamban letelepedett, és ott jogszerűen hasonló szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók tevékenységét, továbbá az alapjául szolgáló célok eléréséhez szükséges mértéket meghaladja. Másrészt a vélelem csak nehezen dönthető meg, és nem csak társadalombiztosítási szempontból jár következményekkel, hanem a fizetett szabadság és a kiegészítő nyugdíjrendszer tekintetében is. Akkor is, ha megkülönböztetés nélkül alkalmazandó a hazai és a más tagállamokból származó művészekre, a vélelem a más tagállamokban letelepedett, és ott hasonló szolgáltatásokat jogszerűen nyújtó művészek tevékenységét a céljával aránytalan módon zavarja, illetve szolgáltatásaikat kevésbé vonzóvá teszi.

(C-257/04. sz. ügy)

Court of Appeal (England and Wales), Civil Division (Nagy-Britannia) 2004. június 15-i végzésével, amely 2004. június 16-án érkezett a Bíróság Hivatalához, a Michael Jason Clarke kontra Frank Staddon Ltd, valamint a J.C. Caulfield, C.F. Caulfield és K.V. Barnes kontra Marshalls Clay Products Ltd ügyekben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

(2004/C 217/25)

A Court of Appeal (England and Wales), Civil Division a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Egy munkáltató és egy munkavállaló között létrejött olyan kötelező erejű szerződéses megállapodás, amelynek rendelkezései szerint a munkavállalónak kifizetett bér egy meghatározott részét a munkavállalónak a rendes szabadság fejében nyújtott juttatás alkotja (a megállapodásra a „rolled-up holiday pay” kifejezést alkalmazzák) a munkaidő-szerződés egyes szempontjairól szóló 93/10/EK irányelv 7. cikkében meghatározott, a munkavállalónak az éves rendes szabadság kifizetéséhez való jogának megsértését jelenti-e?
- 2) Eltérő lesz-e a válasz az első kérdésre, ha a munkavállaló ugyanakkora fizetést kapott a rá nézve kötelező kérdéses megállapodás hatályba lépése előtt és után, következésképpen a megállapodás nem eredményezett bérkiegészítést, ellenben a munkavállalónak kifizetett bér egy részét a rendes szabadság fejében nyújtott juttatásnak minősítette?
- 3) Ha az első kérdésre igenlő a válasz, a 7. cikkben meghatározott éves rendes szabadsághoz való jog megsértésének minősül-e, ha ezt a kifizetést úgy vették figyelembe, hogy az irányelv által biztosított jogosultságot ezzel csökkentették?
- 4) A 93/104/EK irányelv 7. cikkében meghatározott azon kötelezettség teljesítéséhez, amely szerint minden munkavállalót legalább négy hét rendes szabadság illet meg, szükséges-e, hogy a munkavállaló számára a kifizetés abban a fizetési időszakban történjen, amelyben éves szabadságát kiveszi, vagy a 7. cikk betartásához elegendő az is, hogy az említett kifizetést az egész év során valósítják meg rendszeres juttatás formájában?

A High Court of Justice, a Lord Chancellor által az 1994. évi Trade Marks Act 76. cikke alapján a Registrar of Trade Marks által kezdeményezett fellebbezési eljárásra Kinevezett Személy 2004. május 26-i végzésével az Elizabeth Emanuel kontra Continental Shelf 128 Ltd ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-259/04. sz. ügy)

(2004/C 217/26)

A High Court of Justice, a Lord Chancellor által az 1994. évi Trade Marks Act 76. cikke alapján a Registrar of Trade Marks által kezdeményezett fellebbezési eljárásra Kinevezett Személy (Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága) 2004. május 26-i végzésével, amely 2004. június 16-án érkezett a Bíróság Hivatalához, az Elizabeth Emanuel kontra Continental Shelf 128 Limited ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A High Court of Justice, a Lord Chancellor által az 1994. évi Trade Marks Act 76. cikke alapján a Registrar of Trade Marks által kezdeményezett fellebbezési eljárásra Kinevezett Személy a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését: